

Propostes per a un nou model de gestió
dels equipaments a Catalunya
Catàleg CAT-Equipaments

Grup de Treball Foment Infraestructures i Equipaments

Abril 2018

Índex

1.	RESUM EXECUTIU.....	5
2.	Preàmbul	7
3.	Introducció	8
4.	Críteris per a l'eficiència en la inversió d'equipaments	11
5.	Adequació, millora i manteniment dels equipaments existents.....	13
6.	El govern obert en l'àmbit dels equipaments	14
7.	Inversió i capital públic en educació i sanitat	15
8.	Propostes per a un nou model de gestió dels equipaments.....	17
8.1.	Accions a realitzar a curt termini	17
8.2.	Accions a realitzar a mig-llarg termini.....	18
9.	Membres del Grup de Treball Foment Infraestructures i Equipaments	19

ANNEX CAT-Equipaments Catàleg d'Equipaments bàsics pendents a Catalunya

1. RESUM EXECUTIU

Els **equipaments comunitaris**, que comprenen els centres públics, els equipaments de caràcter religiós, cultural, docent, esportiu, sanitari, assistencial, de serveis tècnics i de transport i els altres equipaments que siguin d'interès públic o d'interès social, constitueixen una **peça clau en el desenvolupament urbà i rural sostenible i en la provisió dels serveis necessaris per consolidar i mantenir l'estat del benestar i millorar la qualitat de vida dels ciutadans.**

Una de les polítiques essencials per obtenir uns serveis públics de qualitat té relació amb com es planifiquen, projecten, financen, construeixen, mantenen, gestionen i es deconstrueixen o es donen nous usos als equipaments. La qualitat de les presa de decisions en cada fase determinarà el resultat final de la qualitat dels equipaments construïts o rehabilitats i, en part, dels serveis que s'hi presten, que es fonamenten en la qualitat humana i professional dels servidors públics. Malgrat la seva importància, **el debat sobre la política d'equipaments** i bona part de les qüestions que aquí es mencionen és, a casa nostra, **encara incipient, i la planificació sectorial és, en molts casos, inexistent o clarament insuficient.**

No sempre coincideix qui promou, planifica, inverteix i qui rep el servei. Per això, la complexa interrelació que es genera pot distorsionar el rendiment de comptes i l'avaluació del cost/benefici. Per tant, **la gestió eficient reclama consens entre qui planifica i finança i qui gestiona**, amb especial atenció a la ciutadania i l'opinió pública.

Per racionalitzar la política d'equipaments és necessari millorar la **coordinació i la col·laboració interadministrativa i entre departaments, i impulsar els instruments de planificació necessaris, sense que això suposi una pèrdua d'eficiència en la posada en servei dels equipaments.** Cal **redactar plans sectorials integrals, basats en dades objectivables**, que s'actualitzin permanentment, i que **les polítiques públiques d'equipaments, i els plans i les actuacions que les desenvolupen, s'avaluin per organismes independents, així com pels propis ciutadans. Aquests plans s'han de complementar amb plans supramunicipals.**

Els **principis de transparència, accés a la informació pública, bon govern i govern obert** són essencials per a la qualitat democràtica del funcionament de les administracions públiques perquè afavoreixen una major **participació de la ciutadania en la definició i aplicació de les polítiques públiques**, en la presa de decisions, en el seguiment i avaluació de l'aplicació d'aquestes decisions, i en la millora continuada de la qualitat dels serveis públics.

L'eficiència del procés d'inversió, més que mai, **ha de ser una prioritat indefugible**, per a la qual cosa, abans de construir els equipaments, **és necessari que s'apliquin mètodes de valoració que facilitin la presa de decisions de forma objectiva i que n'orientin la prioritització.** A part dels mètodes més tradicionals de cost-benefici o de cost-eficàcia, darrerament s'estan desenvolupant metodologies per facilitar la presa de decisions, com el model MIVES,

per exemple. A més, altres metodologies, com el *Building Information Modelling* (BIM), *Integrated Project Delivery* o *Lean Construction*, permeten **optimitzar i integrar la planificació, disseny, construcció, gestió, manteniment (*facility management*) i deconstrucció o canvi d'usos dels equipaments**. En el nostre país encara cal, però, que s'impulsi definitivament un canvi cultural del qual participin tots els agents implicats i s'adoptin massivament les metodologies i eines que ja han provat la seva vàlua per millorar substancialment l'eficiència i la qualitat en la inversió, i s'aposti per la qualitat i no només el preu en les adjudicacions públiques.

En els darrers anys s'han realitzat nous equipaments públics i també s'han ampliat o reformat equipaments existents. Però en moltes d'aquestes actuacions, **no s'han considerat diversos aspectes: l'eficiència energètica i els costos de manteniment i explotació al llarg de la seva vida útil, l'accessibilitat de persones amb mobilitat reduïda o l'adequació a la societat de la informació, entre d'altres noves necessitats que van sorgint a la nostra societat**.

Els equipaments destinats a serveis públics són grans consumidors d'energia i cal fer-hi actuacions per millorar l'eficiència energètica. Per aquesta raó, és important que les diverses administracions impulsin mesures per a l'estalvi energètic i la reducció d'emissions en els equipaments públics perquè, a més dels beneficis intrínsecs d'estalvi i del compliment de les directives europees, també ajudarien a **consolidar el sector empresarial de la rehabilitació energètica**. La necessitat d'assolir els objectius d'estalvi energètic implica millorar el comportant passiu dels edificis, la renovació de les instal·lacions i l'establiment de protocols o procediments generals per fomentar el manteniment preventiu.

Si es vol mantenir o augmentar la qualitat en la prestació dels serveis públics, **les diverses administracions públiques han de revertir la pèrdua de dotació de capital acumulat en infraestructures educatives i sanitàries que s'ha produït durant els darrers anys**.

La coincidència en el temps de diverses iniciatives, com l'elaboració de l'**Agenda Urbana catalana** per orientar el desenvolupament sostenible de les ciutats, la creació d'una **Assemblea Urbana de Catalunya**, l'elaboració del **Pacte Nacional per a la Renovació Urbana**, l'avantprojecte de la **Llei de Territori**, així com la redacció del **Pla Director Urbanístic de l'Àrea Metropolitana de Barcelona**, proporcionen un marc adequat i una oportunitat per reflexionar i debatre sobre els equipaments comunitaris, que ha de complementar-se amb una decidida tasca de redacció dels plans sectorials a desenvolupar per les administracions.

2. Preàmbul

La Comissió d'Infraestructures i Equipaments de Foment del Treball Nacional va publicar, el juny del 2015, l'estudi "Per a un nou model de gestió d'infraestructures a Catalunya", que s'acompanyava del CAT100, un catàleg d'infraestructures bàsiques pendents d'execució a Catalunya. El document, que va tenir molt bona acollida, va ser actualitzat el 2016 i el 2017 per ampliar-ne el contingut i recollir les novetats que s'anaven produint.

Entre les principals conclusions de l'estudi podem destacar:

- Catalunya manté necessitats significatives d'inversió no satisfetes en infraestructures.
- Els Pressupostos dels propers anys seran restrictius. La reducció del dèficit públic i la prioritització de la despesa social anirà en detriment de la inversió.
- Cal prioritzar les infraestructures en funció de la seva demanda, que s'avaluarà en funció d'un exhaustiu anàlisi cost-benefici que ens indiqui el seu retorn econòmic, social i ambiental durant tota la vida útil de la infraestructura.
- Cal planificar les infraestructures a mig i llarg termini.
- Cal fomentar les col·laboracions públic-privades (CPP).
- Cal invertir més en els projectes i evitar ofertes sota cost.
- Cal augmentar la transparència. La participació de la societat civil en totes les fases és pràctica habitual en els països més avançats.
- Proposava la creació d'una Agència d'Infraestructures de Catalunya amb les funcions d'anàlisi per a la planificació, avaluació de polítiques d'infraestructures i qualitat de serveis i coordinació de totes les actuacions en les que té lloc la concurrència de diferents administracions. El Consell Assessor d'Infraestructures de Catalunya, de recent creació, és un primer pas cap a l'Agència.
- El document llistava un Catàleg de les 100 infraestructures bàsiques (CAT100) pendents d'execució a Catalunya.

Si el primer informe i el catàleg CAT100 es referia principalment a les infraestructures econòmiques, especialment de transport, **el segon informe, que aquí desenvolupem, es centra en altres tipus d'infraestructures, els equipaments comunitaris**, que comprenen els centres públics, els equi-

paments de caràcter religiós, cultural, docent, esportiu, sanitari, assistencial, de serveis tècnics i altres equipaments que siguin d'interès públic o d'interès social.^{1 2}

Per bé que bona part de les conclusions i les propostes per al desenvolupament d'un nou model de gestió d'infraestructures econòmiques, esmentades més amunt, les podem aplicar també als equipaments, les característiques diferents d'aquests (infraestructures no lineals, principalment edificis, d'inferior cost econòmic individual, més distribuïdes en el territori, recipients de serveis públics on la interacció amb els usuaris és més intensa, més flexibilitat en la concurrència d'administracions i models de gestió, etc.) **aconsellen fer-ne un tractament diferenciat.**

3. Introducció

Les nostres ciutats i viles s'enfronten avui dia a importants reptes: l'evolució demogràfica i les seves conseqüències, els reptes mediambientals i la lluita contra el canvi climàtic, el manteniment de la cohesió social, en un context de canvi econòmic i cultural i la revolució tecnològica, la protecció i la valoració del patrimoni arquitectònic i cultural, etc. **La resposta a aquest reptes passa pel desenvolupament sostenible d'ampli abast, tant en zones urbanes com rurals** (enfocament integrat i creatiu en el qual la cultura, l'economia i la qüestió social i el medi ambient tenen un paper igualment important).³

Els equipaments comunitaris, ja siguin públics, promoguts o gestionats per les diverses administracions públiques, privats i/o concertats, entesos com el conjunt d'instal·lacions, edificis i xarxes que permeten el desenvolupament dels serveis col·lectius que precisa una població, constitueixen una peça clau en el desenvolupament urbà i rural sostenible i en els serveis necessaris per consolidar i mantenir l'estat del benestar i per millorar la qualitat de vida dels ciutadans. Afecten, per tant, a la competitivitat del país, constitueixen un atractiu per atreure i retenir inversions i són un factor important en l'economia.

Les inversions en equipaments, molt disperses en el territori, estan vinculades intensament als serveis locals i, per això, en molts casos, són promogudes, iniciades i/o gestionades per les autoritats locals. Per altra banda, alguns serveis bàsics (educació, sanitat i seguretat)

¹ Equipaments comunitaris segons la Llei d'Urbanisme.

² En aquest document ens centrarem en els equipaments destinats a prestar serveis d'interès públic o social. Els habitatges dotacionals públics, les xarxes de subministrament d'aigua, d'energia elèctrica i de gas, sanejament i gestió de residus, enllumenat o telecomunicacions, tot i formar també part del sistema d'equipament comunitari, tenen característiques diferents.

³ Adaptat de les Conclusions del Consell relatives a l'arquitectura, contribució de la cultura al desenvolupament sostenible (2008/C 319/05), citades per la Llei de l'Arquitectura. Veure també la Nova Agenda Urbana <http://habitat3.org/the-new-urban-agenda>

estan organitzats i planificats des del govern de la Generalitat, en molts casos seguint polítiques públiques dissenyades per l'estat, però donen servei a comunitats diferents que també els gestionen. És a dir, **no coincideix sempre qui promou, planifica, inverteix i qui rep el servei. Per això, el rendiment de comptes i l'avaluació del cost/benefici pot quedar distorsionada per la complexa interrelació que es genera.**

Aquesta complexitat, entre d'altres raons, explica per què en els darrers anys les prioritats no sempre s'han establert rigorosament: d'una banda s'han efectuat equipaments amb un retorn econòmic, social i ambiental discutible; d'altra, s'ha optat molt sovint, per fer front a la crisi econòmica, per deixar d'invertir en lloc de reduir despesa corrent mitjançant una millora de la gestió.

Un altre element a destacar que dificulta la racionalització del procés de creació i manteniment d'equipaments, en part conseqüència del repartiment competencial més amunt indicat, és la **manca o insuficiència de plans sectorials integrals, basats en dades objectivables, que s'actualitzin permanentment (plans escolars, sanitaris, dependència, rehabilitació d'edificis públics, etc...) i que estableixin objectius, mitjans i actuacions concretes que donin coherència a les polítiques públiques d'equipaments i a la col·laboració públicoprivada.**

Per altra banda, la manca d'una **planificació supramunicipal** dificulta l'eficiència en la inversió dels recursos. Aquesta planificació evitaria les duplicitats i equilibraria la disposició d'equipaments, dins una ciutat entre barris, però també entre ciutats o pobles a partir de la definició de serveis mínims municipals, per cobrir les necessitats de la població en matèria educativa, sanitària, assistencial, cultural, esportiva o administrativa, etc.⁴

Així mateix, **les polítiques públiques d'equipaments, i els plans i les actuacions que les desenvolupen, s'haurien d'avaluar permanentment per organismes independents, així com pels propis ciutadans** mitjançant un rigorós exercici de transparència que posi a l'abast tots els plans, projectes, estudis, memòries econòmiques, auditories internes, etc, d'acord amb la Llei de Transparència (Veure capítol 3, El govern obert en l'àmbit dels equipaments).

Per tot això, **la gestió eficient reclama consens entre qui planifica i finança i qui gestiona, amb especial atenció a la ciutadania i l'opinió pública.** A tal fi, cal **millorar la coordinació i la col·laboració interadministrativa i entre departaments, i impulsar els instruments de planificació necessaris, sense que això suposi una pèrdua d'eficiència o alentiment en la posada en servei dels equipaments.**

En la recerca duta a terme per realitzar el present document la Comissió d'Infraestructures i Equipaments ha pogut constatar que **el debat sobre la política d'equipaments i bona part**

⁴ Veure l'avantprojecte de Llei Territorial i els debats preliminars.

de les qüestions que aquí es mencionen és, a casa nostra, encara incipient⁵, o no arriba al públic general, si bé s'han realitzat esforços significatius, per exemple, en el camp de l'arquitectura⁶, l'enginyeria⁷ i la planificació^{8 9}. En l'àmbit local, però, la proximitat permet que les polítiques d'equipaments es puguin debatre amb més detall, tot i que de vegades manquin elements que facilitarien una anàlisi més sistemàtica i objectiva, així com mecanismes de cooperació més efectius que evitin una innecessària duplicació d'equipaments.¹⁰

La coincidència en el temps de diverses iniciatives, com l'elaboració de **l'Agenda Urbana catalana** per orientar el desenvolupament sostenible de les ciutats¹¹, que vol ser un marc estable i consensuat del qual es derivin polítiques públiques, legislació, finançament i plans estratègics concrets; la creació d'una **l'Assemblea Urbana de Catalunya**, un òrgan col·legiat integrat per totes les administracions i representants de la societat civil per assessorar el Govern; l'elaboració del **Pacte Nacional per a la Renovació Urbana**¹², que té per objectiu potenciar la renovació, millora i transformació de ciutats, pobles i barris amb criteris de sostenibilitat econòmica, social i ambiental; l'avantprojecte de la **Llei de Territori**¹³, així com la redacció del **Pla Director Urbanístic de l'Àrea Metropolitana de Barcelona**, proporcionen un marc adequat i una oportunitat per reflexionar i debatre sobre els equipaments comunitaris, que ha de complementar-se amb una decidida tasca de redacció dels plans sectorials a desenvolupar per les administracions.

⁵ A títol d'exemple, veure la política de construcció in manteniment d'escoles al Regne Unit <https://www.gov.uk/government/collections/school-building-design-and-maintenance> o la política de construcció d'escoles de Flandes http://www.oecd-ilibrary.org/education/understanding-school-building-policy-and-practice-in-belgium-s-flemish-community_5k46h2rtw5mx-en

⁶ Per exemple, Dep. d'Ensenyament (2016). Criteris per a la construcció de nous edificis per a centres docents públics http://ensenyament.gencat.cat/web/.content/home/departament/publicacions/monografies/criteris-construccio-edificis-centres-publics/criteris_construccio_edificis_centres_docents_publics.pdf

⁷ Veure, per exemple, les publicacions de l'Asociación Española de Ingeniería Hospitalaria (AEIH) i de la European Health Property Network.

⁸ Per exemple, Pla de Construcció de noves Escoles Bressol de Barcelona (2016).

⁹ Per exemple, Cap a la redacció del Pla Director Urbanístic metropolità. Workshop 1; Urbanisme i noves dinàmiques socials i productives. Workshop 3, del PDU de l'AMB.

¹⁰ La Diputació de Barcelona disposa d'un servei per desenvolupar plans locals d'educació <https://www.diba.cat/es/web/educacio/cataleg/planificacio-educativa-escolar-i/o-projeccio-demografica>

¹¹ http://premsa.gencat.cat/pres_fs/vp/AppJava/notapremsavw/299954/ca/govern-inicia-l-elaboracio-la-agenda-urbana-catalana-orientar-desenvolupament-sostenible-ciutats.do

¹² <http://governacio.gencat.cat/ca/detalls/Noticia/Els-departaments-de-Governacio-i-Territori-i-Sostenibilitat-impulsen-el-Pacte-nacional-per-a-la-renovacio-urbana>

¹³ <http://territori.gencat.cat/ca/06-territori-i-urbanisme/ordenacio-del-territori/projectes-normatius/llei-de-territori/llei-de-territori-avantprojecte-llei/index.html>

4. Criteris per a l'eficiència en la inversió d'equipaments

Una de les polítiques essencials per obtenir uns serveis públics de qualitat té relació amb com es planifiquen, projecten, financen, construeixen, mantenen, gestionen i es desconstrueixen o es donen nou usos als equipaments escolars, sanitaris, socials, culturals, de recerca, penitenciaris, esportius, administratius, d'esbarjo, etc.

La qualitat de les presa de decisions en cada fase determinarà el resultat final de la qualitat dels equipaments construïts o rehabilitats i, en part, dels serveis que s'hi presten, que es fonamenten en la qualitat humana i professional dels servidors públics. El resultat final dependrà, entre d'altres factors, de: si hi ha una col·laboració i coordinació adequada entre els diversos agents i nivells de responsabilitat; si els equipaments s'han planificat correctament per a que donin resposta a les necessitats actuals i futures, i s'actualitza sovint la planificació; si per realitzar la planificació s'han portat a terme els estudis necessaris que permetin prendre decisions i prioritzar actuacions de forma objectiva; si hi ha estudi de mobilitat; si hi ha suficients recursos per fer efectiva la planificació; si la infraestructura s'ajusta als criteris de qualitat, temps i cost i als principis d'eficiència, equitat i proximitat; si està ben integrada al seu entorn i al paisatge i és accessible al ciutadà; si la seva funcionalitat i les condicions d'ambient i confort per a usuaris i professionals els crea benestar o no; si facilita les activitats que s'hi duen a terme i està ben dimensionat per las necessitats reals o previsibles o són fàcilment adaptables a nous usos durant tot llur cicle de vida; si incorpora les noves tecnologies; si el seu manteniment és sostenible; si en la licitació s'han prioritzat els aspectes qualitius sobre el preu; si la seva bellesa o interès artístic aporta elements al debat cultural, etc.

A causa de la limitació dels recursos existents, **l'eficiència i la qualitat del procés d'inversió, més que mai, ha de ser una prioritat indefugible.** Per tant, **abans de construir els equipaments, és necessari que s'apliquin mètodes d'avaluació que facilitin la presa de decisions de forma objectiva, en el marc de plans sectorials integrals, i que n'orientin la prioritziació.** És a dir, cal que s'analitzi detalladament el retorn econòmic, social i ambiental, la seva utilitat i funcionalitat, la qualitat arquitectònica i urbanística¹⁴, els costos de manteniment i explotació al llarg del cicle de vida, l'existència de millors alternatives que la construcció, etc.

Excepte pocs equipaments molt concrets i de valor elevat, tots els equipaments estan distribuïts en el territori i afecten a col·lectius diferents i, per això, les valoracions poden ser difícils i divergents.

A part dels mètodes més tradicionals de cost-benefici o de cost-eficàcia, hi ha un gran

¹⁴ Veure la Llei de l'Arquitectura.

ventall de mètodes i eines d'avaluació¹⁵. A títol d'exemple, el model MIVES (Model Integrat de Valor per a Avaluacions de Sostenibilitat) permet avaluar i comparar solucions alternatives a partir d'uns requeriments (funcionals, econòmics, socials, ambientals, etc.), que es poden dividir en criteris més específics, fins a arribar a indicadors quantificables que representin adequadament l'àmbit de decisió. A partir d'una funció de valor, una ponderació i una assignació de pesos, es pot obtenir un valor per cada alternativa.

Eines d'aquesta mena, que són molt flexibles i adaptables al cas concret i que s'acompanyen sovint d'un programari obert, faciliten l'adopció de decisions de forma objectiva en entorns complexos. **Junt amb altres metodologies, com el *Building Information Modelling (BIM)*¹⁶, *Integrated Project Delivery*¹⁷ o *Lean Construction*¹⁸, permeten optimitzar de forma integrada la planificació, disseny, construcció, gestió, manteniment (*facility management*) i deconstrucció o canvi d'usos dels equipaments.** Totes elles tenen en comú l'ús intensiu de la informació i el coneixement i de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC), el treball en equip, l'adopció d'estàndards oberts i interoperables i una definició acurada dels processos.

Un fase crítica de procés d'inversió, que afecta a la qualitat i a l'eficiència del resultat final, es produeix en el **procés de selecció de l'oferta més avantatjosa en la licitació dels contractes públics mitjançant la valoració de la relació qualitat-preu**¹⁹, tant de projectes com d'obres. En l'adjudicació dels contractes públics s'ha d'apostar decididament per **prioritzar els aspectes qualitatius sobre el preu**, especialment en els concursos d'idees i la redacció de projectes, tot evitant ofertes temeràries que, posteriorment, condueixen a ineficiències. Així mateix, cal **incrementar la inversió en els estudis previs i projectes** de construcció perquè aquesta es situï, com a mínim, dins la mitjana europea.²⁰

¹⁵ Veure, per exemple, bases metodològiques, mètodes i eines d'avaluació a https://europa.eu/capacity4dev/evaluation_guidelines/minisite/es-bases-metodol%C3%B3gicas-y-enfoque

¹⁶ Modelatge d'informació de construcció: és un procés que implica la generació i administració de representacions digitals de característiques físiques i funcionals de llocs. Els models d'informació de construcció (BIMs) són els fitxers que poden ser extrets o intercanviats per donar suport a la presa de decisions en el procés constructiu d'un edifici o d'una altra construcció i el seu manteniment (*facility management*).

¹⁷ IPD és un enfocament de gestió de projectes que integra persones, sistemes, empreses i pràctiques en un procés que col·lectivament aprofita els talents i punts de vista de tots els participants per optimitzar els resultats del projecte, que augmenta el valor per al propietari, redueix el malbaratament i maximitza l'eficiència a través de totes les fases del disseny, fabricació i construcció.

¹⁸ La Lean Construction és una combinació de recerca operativa i desenvolupament pràctic en disseny i construcció, que adapta principis i pràctiques de la fabricació de manufactures a la construcció.

¹⁹ Veure la Directiva 2014/24/UE sobre contractació pública, la nova Llei de Contractes del Sector Públic i la Llei de l'Arquitectura.

²⁰ Actualment es troba a la part baixa de la classificació d'honoraris mitjans de serveis d'enginyeria com a percentatge de la inversió en projectes de construcció. Veure FIDIC-EFCA Consulting Engineering Industry Survey <http://www.peterboswell.net/news/survey/>

Per atènyer un nou model de gestió d'equipaments al nostre país, si bé s'estan fent passes en la direcció correcta, **cal encara que s'impulsi definitivament un canvi cultural del qual participin tots els agents implicats i s'adoptin massivament les metodologies i eines que ja han provat la seva vàlua per millorar substancialment l'eficiència i la qualitat en la inversió.**

5. Adequació, millora i manteniment dels equipaments existents

En els darrers anys, tot i que la inversió pública s'ha reduït a nivells històricament molt baixos (veure capítol 6, Inversió i capital públic en educació i sanitat), **s'han realitzat nous equipaments públics** (escoles, hospitals, comissaries, edificis judicials, centres d'assistència social, centres penitenciaris i d'altres) i **també s'han ampliat o reformat equipaments existents**. En moltes d'aquestes actuacions, però, **no s'han considerat diversos aspectes**:

- L'eficiència energètica.
- Els costos de manteniment i explotació al llarg de la vida útil.
- L'accessibilitat de persones amb mobilitat reduïda.
- L'adequació a la societat de la informació.
- Altres necessitats noves que van sorgint a la nostra societat.

Totes les actuacions RAM (Reforma, Ampliació i Modificació) d'equipaments haurien d'incloure aquests aspectes, i no només les necessàries reparacions estructurals o les ampliacions o adequacions a altres usos.

Els equipaments destinats a serveis públics són grans consumidors d'energia i cal fer-hi actuacions per millorar-ne l'eficiència energètica²¹. S'estima que l'edificació representa el 40 % de l'energia consumida i que els equipaments poden representar el 40 % d'aquesta. Una reducció del 50% seria un objectiu assolible i podríem, per tant, gestionar de l'ordre del 8% del consum energètic total de Catalunya i reduir les emissions en igual o major proporció.²²

Existeixen plans d'estalvi energètic ben preparats i estructurats, com per exemple el Pla de l'Energia i Canvi Climàtic de Catalunya 2012-2020 (PECAC). En realitat, però, les obres (RAM)

²¹ La Directiva 2010/31/UE, relativa a l'eficiència energètica dels edificis estableix que, a tot tardar el 31 de desembre de 2020, tots els edificis nous siguin edificis de consum quasi nul, i que a partir del 31 de desembre de 2018 els edificis nous que estiguin ocupats i siguin propietat d'autoritats públiques siguin edificis de consum d'energia quasi nul.

²² Per més informació consultar: http://icaen.gencat.cat/web/.content/30_Plans_programes/34_Estrategia-RenovacioEdificis_ECREE/arxius/RENOVACIO-ENERGETICA-EDIFICIS-Acord.pdf

endegades per les administracions catalanes en els darrers anys, com s'ha dit, no contemplen actuacions per incrementar l'eficiència energètica. Es milloren o adapten els equipaments i, per raons pressupostàries, no s'adopten aquest tipus de mesures.

És important que les diverses administracions impulsin mesures d'eficiència energètica i de reducció d'emissions de CO₂ en els equipaments públics²³ perquè, a més dels beneficis intrínsecs d'estalvi i mediambientals, en compliment de les directives europees, també ajudarien a consolidar un sector empresarial de la rehabilitació energètica, que té la potencialitat de generar milers de llocs de treball de qualitat, i que, a Catalunya, encara no s'ha pogut desenvolupar plenament. No es disposa de dades quantitatives sobre les inversions necessàries, però les actuacions són fàcilment catalogables i caldria valorar-les en relació amb els equipaments existents.

La necessitat d'assolir els objectius d'estalvi energètic implica millorar el comportant passiu dels edificis i la renovació de les instal·lacions. Així mateix, el manteniment programat dels equipaments, pel que fa a les instal·lacions i als edificis, hauria de permetre estalvis i la reducció del manteniment correctiu, però aquesta funció està molt descentralitzada en el gestors dels diferents equipaments, factor que dificulta establir plans generals. Aquesta realitat, però, no hauria d'impedir **l'establiment de protocols o procediments generals per fomentar el manteniment preventiu.**

La Comissió d'Infraestructures i Equipament considera que aquesta alternativa és prioritària, doncs s'obté un retorn clar i coherent amb els objectius de reducció 20/20/20, i que un pla global ben estructurat podria obtenir finançament i ajuts de la Unió Europea.

6. El govern obert en l'àmbit dels equipaments

Els principis de transparència, accés a la informació pública, bon govern i govern obert són essencials per a la qualitat democràtica del funcionament de les administracions públiques perquè afavoreixen una major participació de la ciutadania en la definició i aplicació de les polítiques públiques, en la presa de decisions, en el seguiment i avaluació de l'aplicació d'aquestes decisions, i en la millora continuada de la qualitat dels serveis públics, tal com es regula a la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Per tal de fer efectius aquests principis, les administracions han d'adoptar les mesures necessàries per a **facilitar a les persones el coneixement de la informació pública** amb la finalitat de fomentar-ne el coneixement, la participació i la col·laboració responsable en els assumptes públics.

²³ Veure Directiva 2012/27/UE, sobre la funció exemplaritzant dels edificis de les administracions públiques.

En virtut d'aquestes obligacions, **les administracions han de fer públics**, en aplicació del principi de transparència, els **plans i els programes anuals i plurianuals**, de caràcter general o sectorial, que estableixen les directrius estratègiques de les polítiques públiques, així com les **auditories internes i externes d'avaluació de la qualitat dels serveis públics**. La informació dels plans i els programes ha d'incloure, com a mínim, les actuacions que s'han de dur a terme, els mitjans que s'han d'utilitzar per executar-los, els terminis de compliment, la memòria econòmica, els estudis i informes tècnics justificatius, així com els criteris i la metodologia per avaluar els compliments dels plans i els programes i el resultat de l'avaluació, una vegada executats.

Un cop la ciutadania tingui accés a aquesta informació, podrà intervenir amb garanties, de manera individual o col·lectiva, en la definició de les polítiques públiques més rellevants, de caràcter general i sectorial, en la presa de decisions i en el seguiment i avaluació de l'aplicació d'aquestes decisions per fer efectiu el dret a una bona administració i a uns serveis públics de qualitat.

La Comissió d'Infraestructures i Equipaments creu que, **a més del òrgans consultius i d'assessorament que ja existeixen o s'estan creant²⁴, la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, dona eines adequades per afavorir el debat sobre aquestes polítiques i propicia la participació de la ciutadania en la presa de decisions amb l'objectiu de millorar la qualitat dels serveis públics.**

7. Inversió i capital públic en educació i sanitat ²⁵

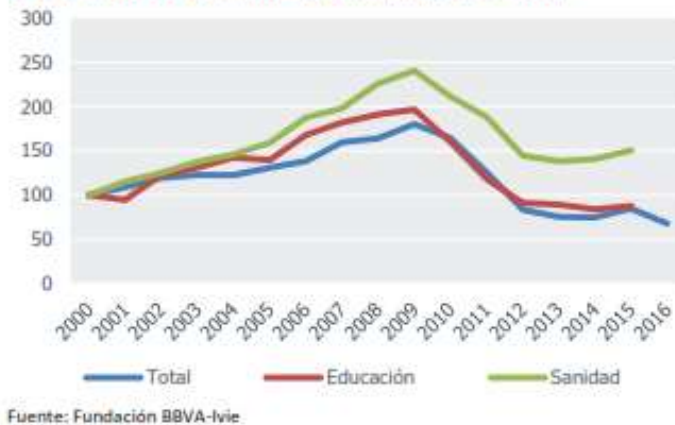
La despesa pública ha estat una de les magnituds més afectades per la crisi econòmica que es va iniciar a Espanya a partir de 2008. Encara que en els primers anys es van aplicar polítiques expansives de despesa, des de 2010 es van dur a terme mesures d'ajust amb l'objectiu de contenir els elevats dèficits i fer front a l'anomenada crisi del deute. Dins d'aquest context de reducció de la despesa pública, la inversió pública va ser un dels capítols més afectats. **Fins 2016, i prenent com a referència el màxim de 2009, la inversió pública s'ha reduït més d'un 60%**, situant-se en l'actualitat en un nivell en el qual ni tan sols cobreix la depreciació dels capitals acumulats en el passat.

²⁴ La participació actualment es vehicula, per exemple, a través del Consell de Salut de Catalunya o del Consell d'Educació de Catalunya. La Llei 10/2014, del 26 de setembre, que regula les consultes populars no referendàries i d'altres formes de participació ciutadana, permetria ampliar el ventall de mètodes.

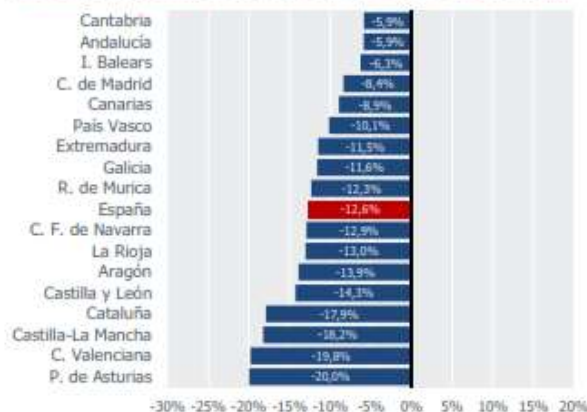
²⁵ Adaptat de Fundación BBVA-Ivie (2017). Inversión y capital público en educación y sanidad tras la crisis. Esenciales. Nº22/2017

A Espanya, des de l'any 2000 la inversió pública en infraestructures educatives i sanitàries ha seguit un perfil similar al de inversió pública total: un augment continuat i intens fins 2009 (per sobre de la resta de funcions públiques) i un notable descens a partir del 2010. Així, des del 2009 fins el 2015, darrer any disponible, la inversió en sanitat ha experimentat un retrocés del 37% i l'educació, un 55%.

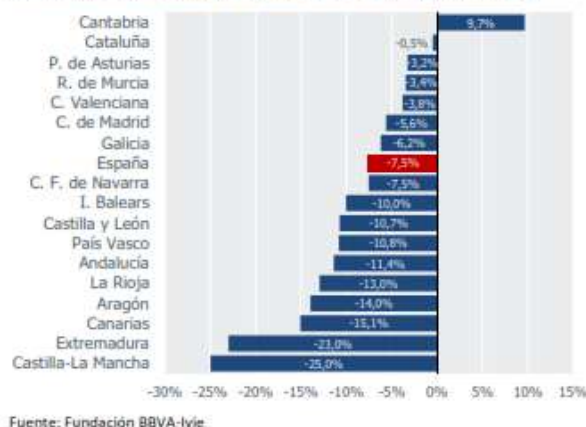
EVOLUCIÓN REAL DE LA INVERSIÓN PÚBLICA TOTAL, EN EDUCACIÓN Y EN SANIDAD. ESPAÑA (2000=100)

TASA DE VARIACIÓN ANUAL MEDIA DE LA INVERSIÓN PÚBLICA EN EDUCACIÓN. CC. AA. 2009-2015 (porcentaje)

TASA DE VARIACIÓN ANUAL MEDIA DE LA INVERSIÓN PÚBLICA EN SANIDAD. CC. AA. 2009-2015 (porcentaje)

Pel que fa a Catalunya, la reducció de la inversió pública en educació ha estat en el període 2009-2015 del -17,9% anual (a Espanya, del -12,6% anual). I per a sanitat, la disminució ha estat menys significativa i s'ha situat en un -0,5% anual (a Espanya, del -7,5%).

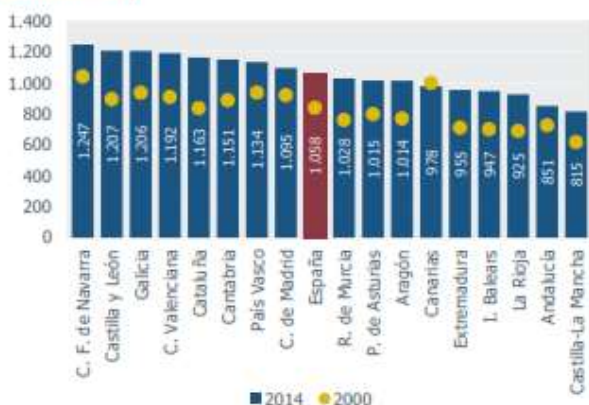
Malgrat la caiguda de la inversió, l'estoc de capital en infraestructures educatives públiques era a Catalunya el 2014 de 1.163 euros per habitant (Espanya, 1.051 euros), encara superior al 2000, i d'infraestructures sanitàries, de 827 euros per habitant (Espanya, 954 euros). Per obtenir el capital total en infraestructures educatives i sanitàries, però, s'hauria d'afegir la dotació de capital dels centres concertats i privats.

Entre les funcions de la despesa pública en les que inverteix el sector públic, a més de les infraestructures de transport, que s'acostuma a definir com a inversions "productives", pel

seu caràcter complementari de la inversió privada i de factor de creixement econòmic, **les inversions en educació i sanitat són de gran rellevància pel benestar de la població en general i també per assegurar la qualitat** d'un dels factors bàsics de l'economia, **el treball**.

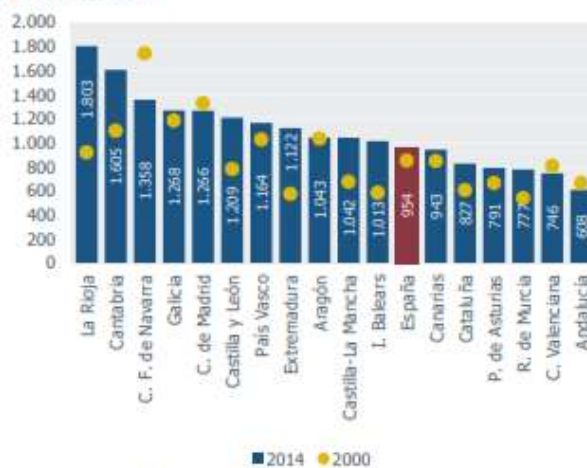
Si es vol mantenir o augmentar la qualitat en la prestació dels serveis públics, **les diverses administracions públiques haurien de revertir la pèrdua de dotació de capital acumulat que s'ha produït durant els darrers anys**.

STOCK DE CAPITAL EN INFRAESTRUCTURAS EDUCATIVAS PÚBLICAS POR HABITANTE. 2000 y 2014 (euros de 2014 por habitante)

Fuente: Fundación BBVA-Ivie, INE y elaboración propia.

STOCK DE CAPITAL EN INFRAESTRUCTURAS SANITARIAS PÚBLICAS POR HABITANTE. 2000 y 2014 (euros de 2014 por habitante)

Fuente: Fundación BBVA-Ivie, INE y elaboración propia.

8. Propostes per a un nou model de gestió dels equipaments

De l'exposat anteriorment es poden deduir **accions concretes que, progressivament, ens conduïrien a un nou model de gestió dels equipaments**. Hem dividit aquestes accions segons l'abast temporal, curt termini (un-dos anys) i mig-llarg termini (tres-cinc anys).

8.1. Accions a realitzar a curt termini

- Definir els criteris objectius per prioritzar la construcció d'equipaments a partir de l'establiment de serveis mínims municipals.

- Definir quins estudis i anàlisis han de constar en els estudis previs a la construcció d'equipaments.
- Establir mètodes uniformes d'anàlisi del retorn econòmic, social i ambiental de tot equipament, que tinguin en compte, entre d'altres, els costos de manteniment i explotació al llarg del cicle de vida.
- Incrementar la inversió en els estudis previs i projectes de construcció d'equipaments per equiparar-la, com a mínim, a la mitjana europea.
- En la licitació dels contractes públics, apostar decididament per prioritzar els aspectes qualitatius sobre el preu.
- Impulsar mesures d'eficiència energètica i de reducció d'emissions de CO2 en els equipaments públics establint protocols o procediments generals per fomentar el manteniment preventiu, millorar el comportament passiu dels edificis i la renovació de les instal·lacions.
- En els RAM (Reforma, Ampliació i Modificació), incloure sempre actuacions d'eficiència energètica, accessibilitat, adequació a la societat de la informació, entre d'altres.
- En aplicació del principi de transparència, publicar els plans i els programes anuals plurienials existents, de caràcter general o sectorial, que estableixen les directrius estratègiques de les polítiques públiques d'equipaments, així com les auditories internes i externes d'avaluació de la qualitat dels serveis públics.
- Definir els protocols per a què la participació sigui efectiva.
- Iniciar la redacció dels plans sectorials que manquin o la seva actualització, amb la col·laboració de la societat civil, prèvia avaluació de les polítiques actuals d'equipaments per organismes independents.

8.2. Accions a realitzar a mig-llarg termini

- Revisar els protocols reguladors del cicle del projecte (planificació, identificació, formulació, aprovació, contractació, execució, gestió i manteniment de l'obra d'infraestructura) i, paral·lelament, el contingut dels plans i projectes, prestant atenció a les formes de comunicació i la qualitat de la informació sobre la qual es prenen les decisions.
- Definir els protocols, de forma consensuada entre tots els agents, per adoptar aquelles metodologies que permetin optimitzar la planificació, disseny, construcció, gestió, manteniment (facility management) i deconstrucció o canvi d'usos dels equipaments.
- Finalitzar la redacció de plans sectorials.
- Avaluar periòdicament les polítiques públiques d'equipaments, i els plans i les actuacions que les desenvolupen, per organismes independents i per la pròpia ciutadania.

9. Membres del Grup de Treball Foment Infraestructures i Equipaments

President	Joaquim	Llansó Nores	President de la CCOC
Vicepresident	Josep	Túnica Buira	President d'ASINCA
Vocal	Jose Alberto	Carbonell	Director General del Port de Barcelona
Vocal	Julio	De Ramón-Laca	Director de Infraestructuras d'Agbar
Vocal	Josep	Gassiot i Matas	President Gremi Construct. Obres de BCN C.
Vocal	Francisco	Gutiérrez	President Consell Assessor Infraestructures
Vocal	Miquel	Llevat	Director General de Desarrollo de COMSA
Vocal	Pere	Macias i Arau	President de F. Cercle d'Infraestructures
Vocal	Gonzalo	Martín Borregón	Director de Finan. Estructuradas CaixaBank
Vocal	Josep	Oriol	Director General Saba Parcs Logístics
Vocal	Enric	Pérez	Cap d'Estudis i Afers Internacionals d'Abertis
Vocal	Jordi	Piera	
Vocal	Ramón	Serra	President d'URBICSA
Vocal	Ferran	Travé	Director Banca Corporativa Catalunya Bankia
Secretari	Salvador	Guillermo	Director d'Econ.Foment del Treball Nacional
Secretari adjunt	Josep Manel	Marí Serra	Director Estudis de la CCOC

ANNEX

CAT-Equipaments Catàleg d'Equipaments bàsics pendents a Catalunya ²⁶

- Afers Socials i Família:
 1. Construcció de Residències de Gent Gran:
 - 1.1. Barcelona (4)
 - 1.2. L'Hospitalet de Llobregat
 - 1.3. Sabadell
 - 1.4. Sort (reforma, 2ª fase)
 - 1.5. Tarragona (rehabilitació de la Mercè)*
 - 1.6. Terrassa (una nova i una altre reconversió integral).
 2. Construcció de Residències de Persones amb Discapacitat Psíquica: Barcelona.
 3. Construcció de Residències de Persones amb Discapacitat Física: Esplugues de Llobregat.
 4. Construcció de Centres d'Acolliment: Barcelona.
- Ensenyament (nova construcció, substitució d'edifici, ampliació, reconversió o adequació):
 1. Construcció d'Escoles a:
 - 1.1. Abrera: Nova construcció, Escola Abrera*
 - 1.2. Almenar: Substitució de l'edifici, Escola d'Almenar*
 - 1.3. Barcelona: Nova construcció, Escola La Maquinista i Escola Can Fabra*
 - 1.4. Calella: Substitució d'edifici, Escola Doctor Carles Salicrú*
 - 1.5. Calonge: Nova construcció, Escola La Sínia*
 - 1.6. Campdevàdol: Substitució d'edifici, Escola Pirineu*
 - 1.7. Canovelles: Nova construcció, Escola Els Quatre Vents*

²⁶ Mostra: no inclou els equipaments d'ajuntaments, consells comarcals, diputacions ni Administració General de l'Estat, ni infraestructures medi ambientals, ni de telecomunicacions.

- 1.8. Corbera de Llobregat: Ampliació, Escola Cau de la Guineu
 - 1.9. Gironella: Ampliació, Escola de Gironella*
 - 1.10. La Granada: Substitució d'edifici, Escola Jacint Verdaguer
 - 1.11. Guissona: Ampliació, Escola Ramon Faus i Esteve
 - 1.12. L'Hospitalet de Llobregat: Nova construcció, Escola Ernest Lluch
 - 1.13. Lleida: Nova construcció, Escola Pinyana
 - 1.14. Mataró: Nova construcció, Escola Angeleta Ferrer*
 - 1.15. Móra d'Ebre: Adequació, Escola Lluís Viñas i Viñoles*
 - 1.16. Roda de Ter: Nova construcció, Escola Emili Teixidor*
 - 1.17. Roses: Nova construcció, Escola Montserrat Vayreda*
 - 1.18. Salt: Nova construcció, Escola El Gegant del Rec
 - 1.19. Sant Celoni: Nova construcció, Escola Soler de Vilardell*
 - 1.20. Sant Cugat del Vallès: Nova construcció, Escola La Mirada
 - 1.21. Sant Quirze del Vallès: Substitució d'edifici, Escola Purificació Salas i Xandri
 - 1.22. Sitges: Nova construcció, Escola Agnès de Sitges
 - 1.23. Solsona: Nova construcció, Escola El Vinyet*
 - 1.24. Tarragona: Nova construcció, Escola l'Arrabassada*
-
2. Construcció d'Instituts:
 - 2.1. Arbúcies: Ampliació, Institut Montsoriu*
 - 2.2. Badalona: Substitució d'edifici, Institut Ventura Gassol*
 - 2.3. Banyoles: Ampliació, Institut Josep Brugalat
 - 2.4. Barcelona: Nova construcció, Institut Angeleta Ferrer i Sensat, Institut Maria Espinalt*, Institut Martí i Pous (Fabra i Coats)*, Institut Viladomat*
 - 2.5. Berga: Nova construcció, Secció d'Institut Serra de Noet*
 - 2.6. Caldes de Malavella: Nova construcció, Secció d'Institut Caldes de Malavella
 - 2.7. Gavà: Ampliació, Institut Escola Gavà Mar
 - 2.8. Girona: Nova construcció, Institut Ermessenda de Girona
 - 2.9. Gurb: Nova construcció, SES de Gurb
 - 2.10. Igualada: Reconversió, adequació i ampliació de l'Institut Badia Margarit
 - 2.11. Molins de Rei: Nova construcció, Institut Lluís de Requesens*
 - 2.12. Mollet del Vallès: Substitució d'edifici, Institut de Mollet del Vallès
 - 2.13. Montcada i Reixac: Ampliació, Institut La Ferreria
 - 2.14. Palau-Solità i Plegamans: Reconversió i ampliació de Secció d'Institut Can Periquet*
 - 2.15. Els Pallaresos: Nova construcció, Institut Els Pallareros
 - 2.16. Pineda de Mar: Nova construcció*
 - 2.17. Roda de Barà: Nova construcció, Institut Roda de Barà
 - 2.18. Rubí: Nova construcció, Institut Torrent dels Alous*

- 2.19. Sant Celoni: Ampliació, Institut Baix Monsteny*
- 2.20. Sant Cugat del Vallès: Substitució d'edifici, Institut Leonardo da Vinci*
- 2.21. Sant Esteve de Palautordera: Nova construcció, Secció d'Institut Can Record
- 2.22. Sant Joan de les Abadesses: Nova construcció, Institut Escola Mestre Andreu*
- 2.23. Sant Quintí de Mediona: Reconversió, Institut Vall de Mediona
- 2.24. Santa Coloma de Cervelló: Reconversió i ampliació, Institut Montpedrós*
- 2.25. Santa Perpètua de Mogoda: Ampliació, Institut Rovira-Forns
- 2.26. Terrassa: Nova construcció, Institut Can Roca* i Institut Les Aimerigues*
- 2.27. Torrefarrera: Nova construcció, Institut Joan Solà*
- 2.28. Vilablareix: Nova construcció, Institut Vilablareix
- 2.29. Vilafranca del Penedès: Nova construcció, Institut Nou de Vilafranca del Penedès*

- **Recerca i Universitats:**

- 1. Edificis de recerca mínims necessaris, previsions a curt i mig termini:

- 1.1. Vall d'Hebron Institut de Recerca (VHIR): Nou edifici, resten tres fases de quatre.
- 1.2. Institut d'Investigació en Ciències de la Salut Germans Trias i Pujol (IGTP): Edifici en construcció del Centre de Medicina Comparativa i Bioimatge
- 1.3. Institut Català d'Investigació Química (ICIQ): Construcció d'un edifici de laboratoris destina a allotjar el programa de recerca sobre energia i matèries primeres renovables
- 1.4. Institut d'Investigació Sanitària Pere Virgili (IISP): Habilitació i equipament dels laboratoris i unitats d'assaigs clínics a l'H.U. de Tarragona Joan XXIII i a l'H.U. Sant Joan de Reus
- 1.5. Universitat Politècnica de Catalunya (UPC): Acabament espais interiors d'alguns edificis de recerca del Campus Diagonal Besòs
- 1.6. Institut de Recerca Biomèdica (IRB): Nou edifici
- 1.7. Institut de Bioenginyeria de Catalunya (IBEC): Nou edifici
- 1.8. IBE (CSIC-UPF): Nou edifici

- 2. Edificis de docència universitària:

- 2.1. Universitat Rovira i Virgili (URV): Ampliació del Campus Catalunya
- 2.2. Universitat de Lleida (UdL): Construcció de l'Edifici Polivalent II al Campus Cappedant
- 2.3. Universitat de Barcelona (UB): Construcció de la nova Facultat de Dret

- 3. Infraestructures de recerca compartida:

- 3.1. Advanced Centre For Electronic Microscopies (AC4EM): Construcció d'un nou centre de referència en microscòpia i dos nodes de criatge
 - 3.2. Centre de referència en Espectrometria de Masses: Construcció d'un centre de referència i dos nodes
 - 3.3. Laboratori de Nano-Fabricació Avançada: A construir a l'Institut Català de Nanociència i Nanotecnologia (ICN2)
 - 3.4. Plataforma d'enginyeria en l'àmbit de la medicina regenerativa: A construir al Centre de Medicina Regenerativa de Barcelona (CMRB)
 - 3.5. Plataforma de criatge de compostes químics: A construir al Centre de Regulació Genòmica
 - 3.6. Plataforma conjunta de metabolòmica: A construir a l'Institut d'Investigació Sanitària Pere Virgili (IISPV)
 - 3.7. Plataforma de lipodòmica: A construir a l'Institut de Recerca Biomèdica de Lleida (IRBLleida)
 - 3.8. Plataforma de fenòmica vegetal: A construir al Centre de Recerca en Agrigenòmica (CRAG)
 - 3.9. Plataforma de producció de biotecnològics: A construir a espais del Consorci CELLS
- Esports: Poliesportiu de Tarragona*.
 - Interior:
 1. Construcció de Comissaries:
 - 1.1. Barcelona (Sarrià-Sant Gervasi)*
 - 1.2. La Jonquera*
 - 1.3. Manlleu
 - 1.4. Mollerussa
 - 1.5. Terrassa
 - 1.6. Torredembarra.
 2. Construcció de Parcs de Bombers:
 - 2.1. Gelida
 - 2.2. La Roca del Vallès
 - 2.3. Santa Llogaia d'Àlguema
 - 2.4. Vilafranca del Penedès (remodelació)*

- **Justícia:**

1. A Barcelona:

- 1.1. Reforma de Centre Penitenciari de Dones
- 1.2. Construcció d'un Centre Penitenciari Obert
- 1.3. Construcció d'un centre de preventius

2. A Girona: Adaptació del Centre Penitenciari a Centre Penitenciari Obert

3. Lleida: Ampliació edifici judicial de el Canyaret*

4. A Tarragona:

- 4.1. Adaptació del Centre Penitenciari a Centre Penitenciari Obert
- 4.2. Construcció d'un nou edifici judicial

- **Salut:**

1. Construcció de Centres d'Atenció Primària:

- 1.1. Agramunt (ampliació)*
- 1.2. Amposta*
- 1.3. Barcelona (4 CAP, 2 Centres d'Urgències d'Atenció Primària)*
- 1.4. Caldes de Montbui (Remodelació CAP Joan Mirambell I Folch)*
- 1.5. Cambrils*
- 1.6. Castell-Platja d'Aro*
- 1.7. Corbera de Llobregat*
- 1.8. El Castell*
- 1.9. Figueres*
- 1.10. Gelida (ampliació)*
- 1.11. Granollers*
- 1.12. L'Hospitalet de Llobregat*
- 1.13. Lleida
- 1.14. Manresa*
- 1.15. Mataró (remodelació)*
- 1.16. Montornès (ampliació)*

- 1.17. Mont-Roig del Camp*
 - 1.18. Prats de Lluçanès
 - 1.19. Premià de Mar*
 - 1.20. Roquetes (CAP i SEM)*
 - 1.21. Sant Cugat*
 - 1.22. Sant Feliu de Llobregat (Ampliació Centre Salut el Pla)*
 - 1.23. Sant Boi de Llobregat*
 - 1.24. Sant Joan de les Abadesses
 - 1.25. Sant Pere de Ribes*
 - 1.26. Seu d'Urgell
 - 1.27. Terrassa*
 - 1.28. Viladecans*
 - 1.29. Vilafranca del Penedès
2. Construcció de Consultori Local:
- 2.1. Els Palleresos*
 - 2.2. La Canonja*
 - 2.3. La Pobla de Montornès*
 - 2.4. L'Estartit*
 - 2.5. Sant Joan de les Abadesses
 - 2.6. Torà*
 - 2.7. Verges*.
3. Hospitals:
- 3.1. Hospital Germans Trias I Pujol de Badalona: Reforma Unitat Hospitalització d'Obstetrícia I Unitat Neonatologia, Urgències Salut Mental, Remodelació I Ampliació ICO
 - 3.2. Hospital Dr. Josep Trueta de Girona: Reforma I Ampliació Urgències, Diagnòstic Per la Imatge I Medicina Nuclear i Remodelació I Ampliació Espais ICO*
 - 3.3. Projecte Connexió Escomesa Elèctrica Hospital Vall d'Hebron*
 - 3.4. Ampliació I Reforma de L'Hospital de Viladecans*
 - 3.5. Ampliació Hospital Comarcal Móra d'Ebre*
 - 3.6. Construcció Parc Hospitalari Martí I Julià*
 - 3.7. Remodelació Hospital General De Vic*
 - 3.8. Remodelació Hospital Clínic de Barcelona*
 - 3.9. Remodelació Hospital de Tremp*
 - 3.10. Remodelació I Ampliació Espais ICO Hospital Duran I Reynals *
 - 3.11. Centre Fòrum Hospital del Mar Atenció Sociosanitària*

- 3.12. Hospital De Bellvitge: Diagnòstic per La Imatge I Medicina Nuclear*
- 3.13. Hospital Duran I Reynals; Obres I Instal·lacions

FONTS: amb asterisc, Pressupost Generalitat de Catalunya 2017; sense asterisc, Diversos Departaments de la Generalitat de Catalunya, any 2014, obres de les quals no es té constància que hagin estat executades.

Ensenyament: Equipament programats pel Departament d'Ensenyament, aprovat pel Govern a executa en els pròxims anys. Font: Direcció General de Centres Públics

Recerca i Universitats: Necessitats mínimes. Font: Direcció General de Recerca.

